

gaa paa Jagt sammen paa vore Løbder, skulle vi jo indbetale hver 10 Kr. i Kommunkassen, og hvis i en Landsby 10 Jordbrugere blive enige om, hvad der er Skit og Brug mange Steder, at holde fælles Jagt et Par Gange om Efteraaret, maa de derfor betale 100 Kr. til Kommunkassen, og det er ikke i de mindre Landbrugeres Interesse, medens naar en professionel Jæger betaler 10 Kr. til Kommunkassen der, hvor han bor, kan han rejse hele Landet rundt og udøve Jagt. Jeg tror altsaa, der er stor Forskel paa det større Landbrugs og det mindre Landbrugs Interesse, thi hvad enten man har et stort Jagtterritorium eller et lille, hvortil man indbyder en Ven til at jage, ere Udgifterne for Udøvelsen lige store, og dertil kommer, at Godsejerne forbeholde sig den Forret for deres Jagt- og Skovbetjente, at selv om de ikke høre til Husstanden, kunne de udøve Jagt paa deres Jagtterritorium uden at løse Jagttegn. Det vilde vel ogsaa være lidt vel strengt, at naar en Mand udøver Jagt uden at have Jagttegnet hos sig, kan han af en Politifunktionær og vel ogsaa af en Gendarm anholdes og føres for den nærmeste Politimyndighed, og jeg for mit Vedkommende er i alt Fald ikke i Stand til at gaa med til det. Naar det ærede 2det Medlem for 11te Kreds tog saa stærkt Afstand fra Jagttegnene, nævnte han noget til Erstatning for, at denne Bestemmelse om Jagttegn udgift, nemlig et Forbud mod Søndagsjagt. Han kom ikke nærmere ind paa dette Spørgsmaal, idet han sagde, at det ikke laa for her. Jeg tvivler ikke om, at naar det ærede Medlem nævnte det, vil det nok komme frem paa et senere Stadium af Forhandlingerne, og jeg tør vel derfor ogsaa nok paa nærværende Tidspunkt tage Afstand fra Forbudet mod Søndagsjagt. Bægge disse to Ting: Bestemmelsen om Jagttegn og Forbudet mod Søndagsjagt gaa jo ud paa at gøre en Indskrænkning i Jægerens Antal. Det forekommer mig, at dette lyder noget beynnderlig, efter at vi i en Række af Aar have opfordret de unge til at deltage i Skytteforeninger og have givet Statstilskud til disse. Det kan selvfølgelig ikke bestrides, at der er uddannet en Masse gode Skytter, men da at gøre det mere vanskeligt for dem at deltage i denne Sport eller Luftsus, forekommer mig underligt. Det er en Kendsgerning, at der er en hel Masse Mennesker her i Landet, som kun have Søndagen til Raadighed, og at forbyde disse Mennesker at deltage i denne Sport om Søndagen er det samme som at forbyde dem det for be-

standig. Jeg ved f. Eks., at her for Sjællands Vedkommende er der en hel Del Mennesker fra Kjøbenhavn, som om Søndagen rejse ud til en Station, hvor de have lejet sig et Jagtdistrikt, og der tilbringe de saa en behagelig Søndag og faa en behagelig Motion. Det skal altsaa nu være dem forment. Naar det muligvis kunde anføres, at disse Folk ikke alle ere gode Skytter, og at de ødelægge Wildtbestandene, saa ved jeg for et enkelt Steds Vedkommende, at det er vedtaget af dem, der have lejet Jagtdistriktet, at de kun maa nedlægge bestemte Stykker Wildt, og der er udsat en stor Belønning for dem, som kunne angive, at der udøves Krybskytteri paa dette Territorium. Der er jo dog en Masse Mennesker, som kun have Søndagen til Raadighed, baade Haandværkere, Handelsfolk, Kontorfolk og en hel Del Embedsmænd. Jeg tror, det vilde være uheldigt at forbyde disse Mennesker at deltage i denne Sport, hvor de kunne faa Lov dertil eller leje sig Ret dertil. Det har da ogsaa vist sig, at det er en Indtægt for visse Løbsejere, som have Jagtret og ikke benytte den selv, at kunne leje deres Jagt ud. Derfor tror jeg, at bægge disse to Bestemmelser ville være uheldige, idet de formene en hel Del Folk, der nu deltage i Jagten, fremtidig at gøre det.

Jeg har ment paa dette Tidspunkt at burde ved disse faa Bemærkninger antyde og præcisere mit Standpunkt.

Indenrigsministeren (Singer Slev):

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst), der aabnede Forhandlingen, nævnte, at Indholdet af dette Lovforslag, som det er fremsat i Aar, er ganske det samme, som bleo fremsat i Fjor. Det vil vistnok findes ganske naturligt, at det er Tilfældet, thi vel var der i Fjor nedsat et Udvalg over Lovforslaget, men dette Udvalg afgav ikke nogen Betænkning. Det har derfor været naturligt og ogsaa praktisk heldigt at fremsætte Lovforslaget ganske, som det laa paa Tingets Bord i Fjor. Hvis Forholdet ikke havde været saaledes, kunde der maasse have været Grund til at optage enkelte Spørgsmaal til Overvejelse, f. Eks. om Betydningen af de Fugletøjer, som det ærede Medlem nævnte, Spørgsmaalet, om man skal staffe særlig Fredning for dem. Smidlertid, selv om jeg ikke har konfereret med Udvalget om dette Punkt, har jeg haft Lejlighed til at konferere derom med den designerede Ordfører, som netop var det ærede Medlem, og jeg har da ment, at Spørgsmaalet var saaledes under Overvejelse, at der ikke var Grund for Regeringen til at tage Stilling dertil.